

SERGE KLARSFELD LA NEW YORK

de Stephan Benedict, 1 decembrie 2012

Serge Klarsfeld si Stephan Benedict, 26 noiembrie 2012

Pe 26 noiembrie 2012 a avut loc la New York University o intalnire cu **Serge Klarsfeld**, care a fost intervievat in fata unei audiente de circa 250 de oameni de catre cunoscutul jurnalist American, **Peter Hellman**, autor a sapte carti, cateva pe teme despre Holocaust, si care a publicat

articole in majoritatea revistelor si ziarelor prestigioase din SUA. Acesta a calatorit cu **Beate Klarsfeld**, sotia lui Serge, in Siria, si-n Chile, in vederea extradarii unor fosti criminali nazisti de razboi.

Serge Klarsfeld s-a nascut in Bucuresti in 1935 si a devenit cetatean francez, istoric, avocat si "militant al memoriei", al carui tata a fost ucis la Auschwitz. Beate, sotia lui, s-a nascut la Berlin in 1939 si a fost fiica unui soldat apartinand Wehrmacht-ului. Cei doi s-au intalnit pe o platforma de Metrou in Paris in 1960, pe cand el era student la drept, iar ea - ingrijitoare de copii. Ei au devenit cunoscuti, pe durata urmatoarelor patru decenii, ca vanatori de fosti nazisti, un titlu cu care ei nu s-au simtit confortabili niciodata, deoarece restaurarea si aflarea numelor victimelor nazismului si a chipurilor lor a fost pentru ei mult mai importanta decat pedepsirea calailor. Cu toate acestea, activitatile cuplului impotriva criminalilor nazisti, axate pe "calaii de cabinet" mai curand decat pe "executorii de pe teren", au fost remarcabil de eficiente.

La inceputul anilor '70, cuplul Klarsfeld s-a concentrat pe actiunile calaului **Klaus Barbie**, fostul ofiter de Gestapo, cunoscut sub numele de "Macelarul din Lyon", care pe atunci traia in Bolivia. Cei doi au perseverat intr-o campanie singuratica de zece ani pentru a-l deferi pe Barbie justitiei, culminat cu extradarea lui dramatica in Franta in 1983 si cu procesul lui din 1987, urmat de condamnarea lui pe viata.

Un alt effort prelungit a dus la procesul din Koln din 1979 a trei nazisti **Kurt Lischka, Ernst Heinrichsohn si Herbert Hagen**, responsabili cu deportarea evreilor din Franta. Pana la identificarea lor de catre Klarsfeld, acestia au trait liberi si nepedepsiti in Germania de dupa cel de-al 2-lea razboi mondial.

Cuplul a militat cu succes pentru a-l aduce la proces pe **Maurice Papon**, un oficial inalt al guvernului fascist de la Vichy, responsabil cu arestarea evreilor din regiunea Bordeaux. Cuplul a militat deschis "pe teren" prin campanii impotriva lui **Walter Rauff**, inventatorul camerelor de gazare mobile si impotriva lui **Alois Brunner**, un subordonat a lui Adolf Eichmann, ascuns in Siria. Brunner a condus niste unitati speciale care au arestat pe evreii din Nisa in 1943. Printre acestia s-a aflat si tatal lui Serge Klarsfeld, **Arno**, care s-a oferit pe el insusi pentru a-si salva pe sotia si pe copiii lui, aflati intr-un loc ascuns din apartament, in spatele unei nise ferecate.

In 1979, in seara dinaintea procesului din Koln a celor trei nemti mentionati mai sus, Serge a condus crearea organizatiei Fiii si Ficele Evreilor Deportati din Franta. Aceasta organizatie a format un intreg tren care a transportat rudele deportatilor de la Paris la Koln, unde participantii au demonstrat cu mandrie pe aceleasi strazi pe care nazistii triumfau cu trei decenii in urma. Aceeasi organizatie a creat un memorial al Holocaustului francez la Roglit, in Israel. Un alt tip de memorial il reprezinta placa de la Hotel du Parc din Vichy, identificand hotelul cu resedinta regimului Petain de la Vichy dintre 1940-1944. Nicio alta recunoastere publica n-a fost gasita in acel orasel de vacanta, care sa recunoasca "crimele de dezonoare". Cand municipalitatea orasului a refuzat la inceput permisul instalarii placii, Serge a condus un grup de suporterii care au tintuit placa pe perete, fara obtinerea permisului.

In mod paralel, actiunile dramatice ale cuplului Klarsfeld impotriva criminalilor nazisti au fost insotite de extraordinara activitate publicistica a lui Serge. De peste patruzeci de ani, purtand "palaria de istoric", el a scris si a produs duzine de carti originale, menite a fi unelte de explicare, si evidente pentru pastrarea memoriei victimelor. Cele doua volume Vichy-Auschwitz (Ed. Fayard 1983, 1985) documenteaza in mod meticulous rolul regimului de la Vichy in implementarea Solutiei Finale din Franta.

Calendarul Persecutiilor Evreilor din Franta (1993) este un album "compact" de 1.264 de pagini, relatand Holocaustul francez pe baza de rapoarte zilnice. Mai exista de asemenea Le Memorial de la Deportation des Juifs de France publicat prima data de Fundatia Beate Klarsfeld in 1979, urmata de editia englezeasca. Textul listeaza 76.000 de evrei, victime ale deportarilor, numind de asemenea pe operativii nemti si pe colaboratorii francezi, catalogand telegramele lor oficiale si corespondentele lor interne. Introdus ca document de evidenta la procesul din Koln din 1979, Memorialul a fost consultat atat de judecatori cat si de juriu, contribuind la condamnarea inculpatilor.

In 1996, New York University Press a publicat cartea lui Klarsfeld, Copii Francezi ai Holocaustului, continand fotografiile a 2.503 copii deportati, aproape toti ucisi. (in total 11.400 de deportati aveau varsta pana in 18 ani). Editia franceza (1994) continea 1536 de fotografii. Publicarea ei a rezultat in obtinerea din toata lumea a unui supliment de aproape 1.000 de fotografii noi. Acestea au fost publicate in mai mult de o duzina de anexe la Memorial. In acest an (2012), organizatia Fiii si Ficele Evreilor Deportati din Franta a publicat editia noua a Memorialului lui Klarsfeld, un volum masiv cantarind aproape 9 kg. Acesta reprezinta rezultatul muncii de douazeci de ani de completare si rafinare constanta si asidua a textului original publicat in 1979.

Lupta indelungata a familiei Klarsfeld de convingere a natiunii franceze de acceptare a crimelor guvernului de la Vichy, in mod particular a arestarilor a 13.152 de evrei de catre 4.500 de politisti francezi de la Vel d'Hiver, care au executat ordinele de la Vichy. Un pas mic in acea directie a fost luat de guvernul Frantei in 1993, cand presedintele de atunci **François Mitterand** a anulat ziua anuala a depunerii unei coroane de flori pe mormantul lui Petain, cu ocazia Zilei Armistiului. Dar presedintele Mitterand a clamat ca guvernul de la Vichy nu facea parte din Republica. Cu toate acestea, presedintele **Jacques Chirac**, "Franta... a realizat ireparabilul" de a livra persoane aflate sub protectia lor, nazistilor. La editia din acest an, presedintele **Hollande** a mers mai departe, declarand "Adevarul este ca crimele au fost comise in Franta, de catre francezi".

De asemenea tot in Franta a avut loc, dupa cum noteaza Klarsfeld, salvarea multor evrei de catre cetateni francezi care procedand astfel si-au riscat viata.